

ALEF

¹ Yolda mükemmel olanlar mutludur,

RAB'bin yasasında yürürler.

Gündelik yaşamın her adımında Tanrı'nın Yasası'na göre yürümek ve Tanrı'nın Yasası'na bakarken Tanrı'nın iradesini görmek, mutlu bir başlangıç yapmak değilse nedir?

RAB'bin Yasası'na göre yürümek, gündelik yaşamın kendisi olmadıkça mutlu bir yaşam sürebilir miyiz? Hayır!

Yasa'nın yolu, doğruluğun ve kutsallığın yoludur. Kutsal olan Tanrı'nın iradesinde yaşamamız için, O'nun iradesini severek yaşamamız için Tanrı bize Kutsal Yasa'sını (sözlerini) verdi. Tanrı'nın yüreğine uygun yaşamamız, bereketlenmiş bir yaşamın kendisi olacaktır. Mezmun boyunca bu mutlu yaşamın, imanlı yaşamın nasıl tecrübe edildiğini göreceğiz.

Tanrı'nın yüreğine göre yaşamak için Tanrı'nın Sözleri'ni derin bir şekilde okumalı, düşünmeli ve öğrenmeye çalışmalıyız (*Kutsal Yazılar'ı doğru anlamak için –yanlış anlamamak için*) ve buna göre yaşamaya çalışmalıyız. Bu da bereketlenmiş ya da Tanrısal hoşnutlukla tecrübe edilen bir yaşam olacaktır (Mezmun 1:1-3).

Bu ayete "*kim bunu yapabilir, kim bunu yapmış olabilir?*" diye sorarsanız, tek ve mükemmel örnek olan Mesih kişisi belli olacaktır. Mezmun boyunca ayetlere Mesih'te baktığınızda O'nun sözleri ve örnek yaşamı daha net olarak gözlerimizde canlanacaktır.

Yaşam yoluna Tanrı'nın Yasası'nı (Tanrı'nın sözlerini) koymak, dünyaya bereketlenmiş bir yol olduğuna dair tanıklık etmek olur. Yaşam yoluna Tanrı'nın Sözleri'ni koymak ise, yaşam yoluna Mesih'i koymak olur (Mezmun 1:1-3 krş. 1:4-5, 6).

Dünya size baktığında hangi yolda yürüdüğünüzü düşünüyor?

Dua: Ne mutlu yolları temiz olanlara, RAB'bin yasasına göre yaşayanlara...
(Luka 11:28, Yakup 1:25)

² O'nun tanıklıklarını tutanlar,

Bütün yürekle O'nu arayanlar mutludur.

Kutsal Yazılar Tanrı'nın tanıklığıdır, Tanrı'nın kendisini açıklamasıdır. Tanrı'nın tanıklığı bize gerçeğin ne olduğunu gösterir; Tanrı'nın tanıklığı bize günahın ne olduğunu gösterir; Tanrı'nın tanıklığı bize insanın kim olduğunu ve nasıl biri olduğunu gösterir.

Tanrı'nın tanıklığına bakarak O'nu tanıdıkça ve Tanrı'nın iradesini anladıkça bizler de kim olduğumuzu ve kim olmayacağımızı öğreniriz.

Tanrı'nın işlerini okumak ve bunları çalışmak, aynı zamanda Tanrı'nın yüreğini bize göstermektedir. Böylece Tanrı'nın Yasası'nı çalışmak da Tanrı'nın işlerini okumak da bize bir

şey gösteriyor: Tanrı sizin yüreğinizi istiyor... *Tanrı yüreğinizin tamamını istiyor...*

Bu yaşamdaki başarısızlıklarımız, zorluklar, keder, mutsuzluk, sıkıntılar ve diğer üzücü şeyler Tanrı'nın Yasası'ndan uzak olduğumuz sürece mutlu olamayacağımızı yeterince açıklamıyor mu?

"O'nun tanıklığını tutanlar mutludur" çünkü O'nun tanıklığını tutanlar günaha uzak durmak isterler. Tanrı'nın tanıklığını tutanlar günahı tanıdıkları gibi, kurtuluş yolunu da bilirler. Bu yaşamın kalitesini belirleyen prensip de budur. Tanrı Sözü merkezli bir yaşam günahattan kaçınmanın yanında, adalet, paklık, merhamet, doğruluk, sabır, özdenetim, yumuşak huyluluk gibi pek çok erdemlerle taçlanır. Böylece Tanrı'nın tanıklığı sizin yaşam tanıklığınız olur.

Bu yüzden Kutsal Kitap raflardan çıkmalı ve gündelik yaşamı bereketlemelidir; Tanrı Kelamı bir akademik araştırma veya inceleme konusunu olmadan önce yaşamımızı yönlendirmelidir.

Sizin yaşam tanıklığınızın merkezinde olan prensip ya da standart, göksel bir tanıklık verip vermediğinizi gösterecektir.

Tanrı'nın tanıklığı ile kendinizi hem sınamak hem de denetlemek için hazır mısınız?

Diğer yandan ayet *"bütün yürekle O'nu arayanlar"* diyor. Soru şudur: insan Tanrı'yı niye arasın? Lütuf dilemek için olabilir mi ya da bağışlanma ihtiyacı ya da yaşam için destek, kurtuluş ya da özgürlük ihtiyacından (116, 117, 133) dolayı olabilir mi?

Bütün bunları elde etmek için çalışmak yerine, bunları Tanrı'dan isteyebilmek için aydınlanmış biri olmak gerekiyor... Tanrı'nın ne vereceğine bakarak değil, Tanrı'nın her şeyde her şey olacağına bakarak devam edin...

Dua: Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara, bütün yüreğiyle O'na yönelenlere...
(Yuhanna 14:23, Yeremya 29:13)

³ Gerçek, onlar haksızlık etmezler;

O'nun yollarında yürürler.

Hem Tanrı'nın Yasası'na göre yürümek hem de haksızlık etmek mümkün değildir. Ama hem Tanrı'nın Yasası'nı çalışmak hem de günah işlemek mümkündür.

Diğer yandan Tanrı kutsal bir yaşam hakkında öğretmeseydi, bizler de bereketlenmiş bir yaşamı doğru bir şekilde anlayamazdık, hayal edemezdik, arzu edemezdik.

Gidebilecek bir tek bir yol var; o da Tanrı'nın bize açıkladığı yoldur.

Siz hangi yoldasınız? Tanrı'nın tanıklığını çalışmadan hangi yolda olduğumuzu bilebilir miydik? Hayır!

Size daha önce hiç kimse “Acaba Tanrı'nın yolu neresidir veya nerededir, bu yol nasıldır?” diye sordu mu? Ya da siz hiç “Acaba Tanrı'nın gücünü deneyimlemek nasıl bir şeydir?” diye düşündünüz mü? Size kendi yolunu (1) kendi tanıklığı (2) ile gösteren RAB, O'nun açıkladığı yolda yürümeniz için gücünü de, lütfunu da, bereketini de verecektir.

Mezmurcunun burada bahsettiği ‘onlar’ kimlerdir? RAB'bin Yasası'na göre yaşayanlar (1), RAB'bin öğütlerine uyanlar (2) yani bereketlenmiş bir yaşamı arayanlardır.

1-2 ayetlerinde bakınca siz kendinizi ‘onlar’ tanımı içinde görüyor musunuz?

Dua: Hiç haksızlık etmezler, O'nun yolunda yürürler...
(Mezmur 1:1-3, Yuhanna 13:17)

⁴ Dikkatle tutmak için, Koşullarını emrettin.

Koşullar, davranışlarla ilgili prensipleri ya da standartları ima etmektedir.

Tanrı'nın koşullarını tutmamızla O'nu yüceltmiş oluruz. Çoğunlukla bu gerçeğin farkındayızdır. Fakat kökte olan sorunumuz ise, hatırlamak istemediğimiz ve açıkça konuşulmasından hoşlanmayacağımız sorunumuz ise itaatsizliktir.

Yüzleşmeniz, kabullenmeniz, itiraf ve tövbe etmeniz gereken konu olarak 'itaat, itaatsizlik, adanmışlık' konuları şimdi önünüzde duruyor. Bu noktada 'bereket' kavramını düşünürken, 'emirleri ve yasakları tutabilme bereketi' için de dua etmek bilgece olur.

Genelde Tanrı'nın emirlerine bakarken O'nu yüceltmek, O'na tanıklık etmek açısından bakıyoruz ve bu da doğrudur. Ancak Tanrı'nın emirleri aynı zamanda bizim gündelik ekmeğimizdir, bizim ruhsal yemeğimizdir (Yuhanna 4:34).

İmanı korumak ve imanda güçlenmek için ruhani yaşamımızı korumak bizim kendi sorumluluğumuzdur. Bu anlamda Tanrı Sözü'ne ciddiyetle bakmak, dua, kilise ailesi ile paydaşlık, samimi bir yürekle sakramentlere katılmak, imanı beslemek açısından bizim kişisel sorumluluğumuzdur.

Başka türlü bereketlenmiş bir yaşamı (1-3) nasıl yaşayabilirsiniz ki? Bunun için gayretli bir yürekle Tanrı Sözü'ne bakmanız gerekiyor. Bir iş yapar gibi değil, Tanrı'yı hoşnut etme arzusuyla devam etmeniz gerekiyor.

Dua: Koyduğun koşullara dikkatle uyulmasını buyurdun...
(Matta 28:20, Yuhanna 14:15)

⁵ Keşke yollarım pekiştirilse Senin kanunlarını tutmak için.

Kutsal Kitap'taki kuralların, düzenlemelerin bizlere Mesih merkezli bir yaşam için verildiğini unutmamalıyız. RAB'bin Yasası veya sözleri (kanunları, kuralları, ilkeleri, emirleri) için bizler

de ayetin anlamına uygun bir yürek edinmek için dua etmeliyiz.

Tanrı Sözü'nü ancak Tanrı'nın yardımıyla yaşamın bir parçası olarak tutabiliriz. Tanrı'nın Sözlere, Tanrı ile ilişkinin bir gereği olarak vardır. Kutsal Yazılar'ı öğrendikçe, bilgelik ve aydınlanış ile öğretileri yaşadıkça Tanrı ile ilişkide de ilerlemiş oluruz.

Bir hedef olarak Tanrı ile birlikte yürümek için arzu duyuyorsanız, *"bensiz hiç bir şey yapamazsınız"* diyen (Yuhanna 15:5) Mesih'e ne denli ihtiyacınız olduğunu da açıkça görmüş ve buna göre zayıflıklarınız, yetersizliğiniz üzerinde de Tanrı'yı yüceltmiş olursunuz. Yani Tanrı'ya Mesih aracılığı ile ihtiyaç içinde olan bir kul olarak yaklaşmayı pratik etmiş olursunuz.

Diğer yandan Tanrı'nın Sözlere karşısında düşmüş bir bedende ve düşmüş bir irade altında olan bizler, Tanrı Sözü'nü çalışırken anlayış konusunda da zayıf olduğumuzu hatırlarsak, Kutsal Ruh'un aydınlatışına ne kadar ihtiyacımız olduğu açığa çıkar.

Mezmurcunun burada literal olarak kullandığı dilin pasif olmasından şunu öğreniyoruz: Tanrı bir şey yaparsa yollarımız pekişecektir. Tanrı Sözü karşısında böyle alçakgönüllü olmak ve Tanrı karşısında zayıflıklarının farkında olarak durabilmek, samimi dindarlığın bir başka ifadesi olarak karşımıza çıkıyor.

Mezmurcunun bu duruşu her şeyde efendisine bağlı bir kulu hatırlatıyor (123:1 *Gözlerimi sana kaldırıyorum, ey göklerde taht kuran! 2 Nasıl kulların gözleri efendilerinin, hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa, bizim gözlerimiz de RAB Tanrımız'a öyle bakar, O bize acıyınca dek*).

Sizin Tanrı önünde duruşunuz ve Tanrı Sözü'ne bakışınız efendisinin eline bakan bir kula ne kadar benziyor?

"Keşke yollarım pekiştirilse" şeklinde bir duada samimi iseniz, *"dünya önünde daha iyi bir kişi olabilirdim, daha itaatkar bir Mesih öğrencisi olabilirdim, kiliseye hizmetimde daha sadık olabilirdim, daha iyi bir işçi (işveren, komşu, eş, ebeveyn v.s.) olabilirdim"* şeklinde bir itiraf ve bunua uygun bir kendini düzeltme adımı önünde duruyorsunuz...

Dua: Keşke kararlı olsam senin kurallarına uymakta...
(I.Petrus 1:23, I.Yuhanna 5:4)

⁶ O zaman utanmayacağım

Senin bütün emirlerini gözetdiğimde.

Genelde diğerlerinden daha iyi olduğumuzu düşünmeye eğilimliyizdir. Bu yüzden sıklıkla kendimizin değil de başkalarının hatalarına bakarız. Böylece kendimizin onlardan daha iyi olduğunu zannederiz.

Ancak başkalarının hatalarına ve zayıflıklarına odaklandıkça kendi hatalarımıza, günahlarımıza karşı uyanık olamayız.

Eğer kendimizi Mesih ile kıyaslırsak ve kendimizi Tanrı'nın Yasası ile kıyaslırsak, karşılaştığımız yüksek standart karşısında ayıp ve utançımızı (*günahımızı, zayıflığımızı*) daha doğru bir şekilde görebiliriz.

Öyleyse Tanrı'nın Sözü'ne uygun bir yaşam için Tanrı'nın Kutsal Yazılar'da açıkladıklarına dikkat etmeliyiz. Ve ayıpsız, utançsız bir yaşam için dua etmeliyiz.

Tanrı'nın buyruklarına göre yaşamak, akılda ve yürekte amacımız olmalıdır ki, sözlerimiz ve işlerimiz (itaatimiz) Tanrı'yı hoşnut etsin; ve biz de utanca düşmeyelim...

Utancın ve korkunun günahıtan geldiğini hatırlayın. Öyleyse Tanrı'nın emirlerine iman ile baktığımızda geçmiş yaşamın günahlarından (utançlarından) ders almamız gerekir. Başkalarının zayıflıklarına ve günahlarına baktıkça '*utanç ve utanca düşmekten korkmak*' konusu bizim kendimizin yenemeyeceğimiz bir güç olarak kalmaya devam edecektir.

Tanrı'ya bakmalıyız, Tanrı'nın emirlerine bakmalıyız; kendimizi düzeltmek için başka bir yol yoktur.

Tanrı ve Sözü yaşamınızda ilk öncelikli yeri alırsa yenilenmiş bir yaşam ve yeni bir başlangıç mümkündür.

Dua: Hiç utanmayacağım, bütün buyruklarını izledikçe...
(I.Yuhanna 2:28, Yuhanna 15:14, İbraniler 12:2-3)

⁷ Adaletin hükümlerini öğrendiğim zaman, Yürek doğruluğu ile sana şükrederim.

Acaba bereketlenmiş biri (1-2) nasıl bir kimsedir? Acaba Tanrı'ya yürek doğruluğu ile nasıl övgü sunulabilir?

Bereketlenmiş (1-2) biri, yüreği bu ayetteki gibi olan biridir. Bizler Tanrı'ya övgü ve şükran sözleri ile tapındığımız zaman Tanrı'yı kişisel olarak ya da topluluk içinde yüceltmüş oluyoruz. Ancak sormamız gereken soru şudur: gerçekte Tanrı nasıl yüceltilir; gerçekte Tanrı nasıl yücelir?

Yüreğimiz Tanrı'nın hükümlerini öğrendikçe ve yaşamımız Tanrı Sözü'nden öğrendiklerimize uygun bir yolda devam ettikçe, Tanrı bizlerin yaşamında yücelmiş olur. Yani dünya önünde duruşumuzu ve dünyaya bakışımızı Tanrı'nın hükümleri (O'nun tanıklığı) şekillendirdiği zaman Tanrı yaşantımızda yüceltilmiş olur.

Tanrı Sözü'nü kabul etmek ve buna itaat etmek Tanrı'nın hoşnut olduğu bir kurbandır; ve Tanrı böyle bir kurbandan hoşnut olur. Samimi iman (ikiyüzlü olmayan iman), yaşamla doğrulanan imandır. Böyle bir imanda Tanrı'nın adil hükümleri yürekten taşarak hizmete (yaşama) yansır ve Tanrı yaşamımız aracılığı yüceltilmiş olur.

Tanrı'nın hükümleri sizin itaatiniz olmadıkça mezmurcunun bu ayetteki düşüncesine uzak kalacaksınız. Aksi takdirde yine de Tanrı'ya övgü ve şükran sunabilirsiniz fakat bu,

mezmurcunun ifadesiyle 'temiz yürekle sunulan şükran' olmayacaktır.

Bu hükümler neyi işaret ediyor? Kutsallığı! Bu hükümler kimi işaret ediyor? Tek Kutsal Olan'ı. Öyleyse Mesih sizin itaatiniz olmadıkça temiz yürekle şükran sunmak da olmayacaktır.

Bu ayetteki şükran ifadesini gözden kaçırmayın; yaşamınızın, Tanrı'ya sunulmuş bir şükran ifadesi olması için sorumluluklarınızı gözden geçirin. Diğer yandan dualarınızda şükran ifadelerinin ne kadar yer tuttuğunu da gözden geçirin.

Dua: Sana şükredeceğim temiz yürekle, adil hükümlerini öğrendikçe...
(Romalılar 6:13; 12:1, İbraniler 13:15-16)

⁸ Kanunlarını tutacağım; Beni tümüyle bırakma.

"Kanunlarını tutacağım" demek bir karardır ve önemlidir. Ancak Tanrı bizimle olmadıkça bunu başaramayız.

İsrail'in sürgüne gitmesini hatırlarsak, kanunları bilmenin başka bir şey, kanunları bize veren Tanrı ile yürümenin başka bir şey olduğu açıktır. Tanrı'nın vaatlerine sadık bir Tanrı olmasını bilerek, her şeyde Tanrı'ya güvenerek devam edebilirsek, Tanrı'ya verdiğimiz sözleri de, Tanrı'nın kanunlarını tutmaya yönelik isteğimize de ancak Tanrı bizimle olduğu sürece sahip çıkabiliriz.

Bu yüzden çok kimsenin yaşamı pek çok bozulmuş kararlarla ve pişmanlıkla doludur...

Kendi başımıza kaldıkça hata yapmamız kaçınılmazdır. Tanrı'ya ihtiyacımızın diğer bir yönü de Tanrı'nın bizi bizden korumasıdır. Tanrı'nın kendi halkını terk etmesi ancak bir uyarı, disiplin, azarlama gibi bir eylem olup, sonsuza kadar sürmez.

Tanrı'ya olan sevginin bu ayette "Kanunlarını tutacağım" şeklindeki bir vaat sözü ile ifade edildiğini görüyoruz. İnsanların dünyasında söz söylemek ya da vaatte bulunmak başka bir şey, vaadini tutmak ise başka bir şeydir. Açıkçası böyle bir vaadi ancak Mesih söyleyebilir ve O tutabilir. Bu yüzden iman ile Mesih'le birleşmiş olduğumuzu bilmek bizleri gayretle dua etmek ve gayretle çalışmak için teşvik etmektedir.

Tanrı'nın bizi bırakmayacağı güveninde, düşüşlerimizde bile O'nun bize dönmesi ve yardım etmesi için dua etmekten vazgeçmemeliyiz. Kanunları tutabilmemiz de ancak Tanrı'nın kendisi sebebiyledir...

Dua: Kurallarını yerine getireceğim, bırakma beni hiçbir zaman...
(Mika 4:6, İşaya 60:10, Tesniye 30:3 Matta 23:37, Efesliler 1:10)